

Eugen Ruffínyi

Rodina Ruffinyiovcov pochádzala z Talianska, do Dobšinej sa prisťahovali ako banský odborníci. Pochádzali zo starého váženého rodu, lebo jeden z ich predkov bol biskupom.

Eugenov otec Pavol bol banským inžinierom a vynikajúcim banským meračom.

Eugen ako dieťa chodil do základnej školy najskôr v Dobšinej, ale strednú školu navštevoval v Rožňave a v Kežmarku, neskôr v Košiciach.

V štúdiách pokračoval v Banskej Štiavnici, kde v roku 1869 získal titul banského inžiniera.

Po štúdiách sa vrátil do Dobšinej a tu sa vo funkcii banského merača stal banským a hutným inšpektorom.

Už ako dieťa ho zaujímali povesti o tom, ako vpadli Turci do Dobšinej, povest' o krásnej dobšinskej sklenenej panne, povest' o tom ako si baníci varili halušky a dali meno Dobšinej.

Ale mimoriadne ho zaujímali kusé zmienky o tom, že k jednej pukline v skale v dobšinskom chotári si chodievajú pastieri a poľovníci oddýchnuť v letných horúčavách, zmienky o tom, že v chladnej pukline sa stratili ovce a iná zver. Na letných prázdninách roku 1869 sa Eugen s priateľom poručíkom Gustávom Langom vybral k tajomnej priepasti. Eugen hodil kameň do úzkeho otvoru, kde bolo počuť ako sa kameň kotúľa a naráža na iné kamene a po celý čas sa zdola ozýva čudný dutý zvuk. Po chvíli ticha Gustáv Lang vystrelil zo svojej loveckej pušky dole do úzkej štrbiny a zdola sa ozvala niekoľkonásobná dutá ozvena výstrelu. Po týchto pokusoch Eugen Ruffínyi dospel k záveru, že vnútro vrchu Duča v sebe ukrýva jaskyňu. Vtedy sa dohodli, že vstúpia na to tajomstvom opradené miesto. O rok sa znova stretli a to bol správny čas na uskutočnenie ich sna. Pristúpili úplne blízko k tajomnej diere. Silný drevený vrátok položili čo najbližšie k priepasti, zaťažili veľkými kameňmi a konopným lanom priviazali o mohutný smrek. Eugen Ruffínyi si okolo drieku upevnil široký kožený pás a železným očkom naň upevnil koniec konopného lana. Do ľavej ruky vzal olejovú lampu, do pravej banské kladivko. Prvé, čo si uvedomil bol vzrastajúci chlad. Z baní bol zvyknutý na chlad a zimu, ale tento chlad mu pripadal iný. Chlad vzrastal, až sa nohami ocitol v jaskyni plnej trblietavej iskrivej krásy. Nachádzal sa v podzemnej sieni, ktorej strop tvorili pestrofarebné skaly a dno veľká ligotavá plocha ľadu. Eugen Ruffínyi so spoločníkmi G. Langom a A. Megom sa tak zapísali do dejín svetového jaskyniarstva.

Jeho meno si radi privlastňujú i inštitúcie, čoho dôkazom je i pomenovanie ZŠ v Dobšinej – Eugena Ruffínyiho.